31 Martie 1973

Draga Nea Nicule ,

Iti multumesc pentru scrisoarea din 16 Martie. Bogatul ei continut cuprinde probleme mai dinainte puse in discutie, si totodata chestiuni mai noui. De cele vechi nu ma mai ating decat in masura in care ceva nespus, ori ceva nou, ar reclama acest lucru. Si asa incep cu ceeace pentru mine, sau Dta, este nou.

INTRUNIREA CONSILIULUI LEGIUNII.-Am ramas cam surprins de vestea ce mi-ai trimis ca s-ar fi fixat o intrunire a Consiliului in zilele de 14-15 Aprilie. Surprinderea inseamna; termenul foarte scurt de care aflu. Din alta parte n-am auzit nimica in aceasta privinta. Dar oricum, termen mai lung ori termen mai scurt, sau daca am auzit ori n-am auzit si din Europa, personal la nici un caz nu pot sa merg. Lasand la o parte motivele de mai inainte, din cauza unei ocupatii de sezon pe care nu o pot abandona.

Natural ca as putea fi intampinat cu parerea ca o zi sau doua, de absenta, nu pot fi catastrofale in ocupatiile nici unui om. Este adevarat. Insa dupa ce n-am mai fost atat de multi ani in Europa, cand o fi sa ma duc as vrea sa stau macar cateva saptamani, acolo. Iar pentru un asemenea lucru, dupa cum sti, este nevoie de aranjamente din timp.

De fapt, prezenta mea ar fi mai mult o chestiune de formalitate caci, indiferent de starea lucrurilor de sus, noi cei de aici n-am vegetat niciodata, si nu vegetam nici acuma.

Am putea sta si mai bine decat stam. Dar acest lucru are o legatura cu situatia din Europa. Si anume cu o refacere de minima organizare. Lumea stie de Vasile Iasinschi, Ctin Papanace, Victor Apostolescu, Ctin Nagacevschi, Vasile Andrei si Virgil Popa, că sunt dedicati Legiunii si ca , sunt preocupati, in chip necontenit, s-o duca mai departe, pe drumul misiunilor ei creiat de Capitan. Dar, in acelasi timp, lumea mai stie ca, in spatele acestor nume , lipseste o organizare care sa se vada. Cred ca aceasta ar trebui sa fie problema numarul unu a Consiliului Conducator. In aceasta privinta, noi cei de aici, ori Dtra din Argentina, nu putem ajuta pe camarazii de dincolo. Cei din Europa trebuie sa aiba vitalitatea necesara ca sa-si rezolve singuri problemele de organizari locale. Ceeace fac ei este mai important decat ceeace facem noi. Pentruca ei sunt la centru si noi la periferii. Iar cand cineva se uita dupa un indicator, al mersului Legiunii, nu priveste spre America si Argentina ci spre Europa.

Chestiunea cu periferia si centru mai are si alt aspect. Daca cumva, l-am mai amintit, il repet din nou, pentru nota trista, stranie, si importanta, pe care o infatiseaza. Din nefericire, asa dupa cum stau lucrurile, comunicarile cu Europa produc mai mult rau decat bine. Noi ne vedem de treburile si misiunile legionare, intr-un spirit optimist, linistit, de voie buna, si cu staruinti de mai bine. Comunicarile cu Europa , mai intotdeauna, aduc pesimism, chestiuni tulburatoare de liniste, si de eroziune a unui bun spirit.

Am amintit de acest lucru ca de un fapt dureros si real. Dar, amintindu-l, nu este deloc cazul sa se traga concluzia ca eu as fi, cumva, in contra unei subordonari erarhice, si legaturi strânse cu Europa. Personal sunt invatat cu toate, si nu ma mai poate sdruncina nimica. Trebuie insa sa aplic o grija speciala, poateca chiar cu substanta de arta, de a feri pe ceilalti de cunoasterea

reala a raului, in timp ce noutati bune nu le cam poti da.

Fiindca nu stiu ce se va discuta la Consiliu, si nu mi-a cerut nimeni pareri, nu am de facut nici-o propunere. De altfel, parerile si pozitiile mele, fata de problemele mai importante pe cari le avem, socotesc ca pot fi cunoscute din corespondenta avuta cu o parte din varfurile erarhiei noastre.
Scrisoarea Dtale ridica o problema care, in chip direct sau indirect, reclama o parere.

PROBLEMA COOPTARILOR IN CONSILIUL LEGIUNII.- Din procesul verbal al ultimei sedinte, am vazut ca s-a luat hotararea, prin care, comandantii aj. legionari, care adera la actul de la Majadahonda, si care au fost facuti de Capitan, fac parte de drept din Consiliul Legiunii.
Daca inteleg corect, se pare ca exista, atat la Dta cat si la altii, o preocupare in legatura cu justetea acestei hotarari, probabil luata cam in graba. Daca aceasta justete se pune in discutie, si tema reclama si parerea mea aceasta este urmatoarea :
Cred ca s-a gresit cand s-a luat o asemenea hotarare. Imi argumentez aceasta parere cu principiul ca nu gradul ci omul sfinteste locul.
Capitanul a onorat pe legionari cu grade, pentru activitati mai mari si mai insemnate, si pentru un potential cu capacitati si capabilitati de buni luptatori si conducatori, si unele si altele desfasurate intr-un anumit timp.
Cand astazi se pune problema unei cat mai largi reprezentari in Consiliul Legiunii, baza fundamentala ar trebui sa fie masura de activitate a legionarului, de acuma. Nu aceea de acum treizeci de ani ori mai bine, pentruca noi ducem o batalie acuma, si in aceasta batalie cel mai bun om este acela care face cea mai buna treaba legionara.
Natural ca atunci cand un gradat a continuat sa-si pastreze, mai mult sau mai putin, vitalitatea de odinioara, poarta in el doua mari elemente de autoritate. Cand gradatul nu mai arata nimica ca legionar, fiindca nu mai simte in el chemarile legionare; ori se socoteste in sinea lui in afara de randuri; sau poateca se mai simte legat de Legiune numai cu un bagaj de amintiri si contemplari; cu siguranta ca gradul nu mai are nici-o valoare. Iar cand un asemenea ins s-ar intampla, ca in chip exceptional, sa iasa din aceste bariere, si sa vina sa declare ca adera la actul de la Majadahonda, inseamna ca de drept face parte din Consilul Legiunii, si stabileste norme pentru aceia care nici-o zi nu s-au indepartat de Legiune.
Aceasta este ratiunea pentru care sustin ca, de orice legionar ar fi vorba, apartanenta in Consiliul Legiunii ar trebui sa fie determinata de un singur factor principal : trairea si activitatea legionara din zilele de acuma. Iar orice numire, sau cooptare, sa se faca pe o perioda limitata, fiindca numai asa se poate asigura principiul ca, cei mai buni si mai activi, pe durata a doi sau trei ani in curs, vor forma cadrul acestui organ legionar.

Dupa cum vad, Dta esti cam generos la propuneri. Indrasnesc sa-ti dau sfatul ca, sa nu propui decat oameni pe cari ii cunosti foarte apropiat si foarte bine, si, si atunci sa te gandesti de mai multe ori, asupra unuia sau altuia. Imi ceri ca sa-ti spun parerea fata de lista Dtale de propusi pentru America de Nord.

Parerea si recomandarea mea,in timpul de fata,se limiteaza la doua nume:Parintele Anchidim Useriu si George Balasu.

Imi spui ca,printr-o nota,ai facut propunerea ca sa fie admisi,in Consiliul Legiunii,camarazii care au suferit inchisoare lunga,sub comunisti,si care nu si-au renegat credinta. Sunt de acord,atunci cand acesti camarazi arata o clara atitudine si tinuta legionara si,totodata,au dovedit,mai mult sau mai putin ca vor sa participe,in chip viu,la viata legionara a grupului din exil.In alte cuvinte,sa tinem seama de norma ca omul isi cucereste locul,indiferent de categoria din care face parte. Caci altcumva Consiliul ar cuprinde o parte de nume figurative, care,cu toate ca iau parte la sedinte,nu-si dau seama de ceeace se discuta,ori ca chiar unde ar fi.

Dintre cei indicati de Dta ma opresc numai la nume de pe teritoriul de aici.

Sunt de acord cu propunerea Dtale pentru Andrei Rigea.Dar, in acelasi timp,respingideia cu Nicolaie Dima.E o persoana simpatica si cu o buna prezentare romaneasca,insa pana acuma n-am putut stabili,in chip real,daca a fost legionar.Iar de cand se afla in America,n-am auzit ,niciodata, ca ar dori sa faca parte din randurile legionarilor.E adevarat ca a avut greutati cu existenta si studiu,insa acest lucru nu-l poate scuza, total,ca sa nu arate niciun interes pentru legionarism.

Nu stiu ,de unde si cum ai ajuns la parerea ca sa faci o propunere pentru Dima.Mai inainte de toate,Dl Dima,daca este legionar,sa faca bine sa se incadreze in Legiune.

Fratii Bulumete,Bocioaga,si oricare dintre cei activi,pot veni la rand oricand.Daca vreunul o fi grabit il ofer cu placere locul meu.Preocuparea mea este ca sa nu cadem in situatia ridicula de a fi mai multi consilieri decat legionari.

BRIDGEPORT.In privinta fratilor de acolo,Dta ti-ai faurit aprecieri si sperante la cari,personal,n-am putut ajunge. Dupa parerea mea,daca s-ar putea infiinta macar un cuib de trei, iar pe langa el un cuib mai larg financiar,ori,in ultima instanta chiar numai unul financiar,ar trebui sa fim destul de multumiti. Sunt curios sa vad ce poti reusi prin Ciufecu,desi,in chip normal,inima acolo ar trebui sa fie Andrei Rigea.

Stelian STĂNIOEL,dupa cum imi spui,si-ar fi asumat fata de Dta un rol important de ajutor,fiindca ar avea multe legaturi si ca atare ar putea.Te rog sa rezolvi personal aceasta chestiune si iti doresc,din toata inima,succes.Mie imi place sa ma ocup numai de chestiuni in care cred.

PARINTELE VASILE BOLDEANU a facut o vizita secreta (a la Kisinger) in Statele Unite.A stat aici doua zile si anume numai la Vatra,pentru a discuta problemele lui cu Episcopul.De abia dupa intoarcerea la Paris secretul a fost ridicat.Eu nu l-am vazut.Se pare ca soartea bisericii de la Paris este conditionata de o decizie politica a guvernului francez,care nu se stie cand va veni si cum va suna.

OFENSIVA ANTILEGIONARA de aici,care de catva timp este sistematizata perfect,si care in chip principal loveste in Episcop, a lansat ,mai de nou,un pamflet sub forma unei scrisori deschise adresata Dlui Kremer,presedintele evreilor romani.

De fapt regizarea si colportarea au fost organizate de legatie,prin agenti bine cunoscuti si bine asezati aici.Si bine-

inteles si cu ajutorul unor secaturi legionare pe care le stim.Ne simtim destul de tari,si avem destula incredere in noi,ca sa nu ne infricosam.Dar stam straja cu ochii la dusmani,si le consemnam pe toate.

REVISTA DRUM a aparut de abia acuma ,aproape in intregime cu materialul inca strans de Vasile Posteuca.Lumea numai da bani. Numarul viitor este planuit sa fie inchinat lui Vasile Posteuca. Ce va urma mai departe vom vedea.

ZAMFIRA POSTEUCA cu fiica Doina,si copilul ei, se vor muta la 1 Mai intr-un apartament usa in usa cu mine.Doina este deja in Chicago si lucreaza in cantina unui spital.Zamfira va veni cu copilul de la Mankato in zilele din saptamana mare. Dorul va ramane in Mankato,unde au casa familiara si mai are un serviciu care ii place.

Te rog transmite respectuoase salutari Dnei si Dlui Prof. Gazdaru,si calde ganduri si simtaminte tuturor camarazilor.
Pe Dta te imbratisez cu inima frateasca.

Traiasca Legiunea si Capitanul !

(Eugen Bârsan)